

טומאת נדה לעתיד לבוא

1. עירובין דף ק עמוד ב

והאמר רב יצחק בר אבדימי: עשר קללות נתקללה חוה, דכתיב +בראשית ג'+ אל האשה אמר הרבה ארבה - אלו שני טפי דמים, אחת דם נדה ואחת דם בתולים. עצבונך - זה צער גידול בנים, והרנך - זה צער העיבור, בעצב תלדי בנים - כמשמעו.

2. מדרש תהלים מזמור קמו

ה' מתיר אסורים. מהו מתיר אסורים, יש אומרים כל הבהמה שנטמאת בעולם הזה מטהר אותה הקדוש ברוך הוא לעתיד לבוא... ולמה אסר אותה, לראות מי שמקבל דבריו, ומי אינו מקבל, ולעתיד לבוא הוא מתיר את כל מה שאסר.

ויש אומרים אינו מתיר לעתיד לבוא... ומהו מתיר אסורים, אין אסור גדול מן הנדה, שהאשה רואה דם ואסרה הקדוש ברוך הוא לבעלה, ולעתיד לבוא הוא מתירה, וגם את הנביאים ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ (זכריה יג ב), ואין טומאה אלא נדה, שנאמר ואל אשה בנדת טומאתה (ויקרא יח יט),

ויש אומרים אף תשמיש המטה היא אסורה לעתיד לבא, תדע לך שכן הוא, שביום שנגלה הקדוש ברוך הוא על הר סיני ליתן התורה לישראל אסר תשמיש המטה שלשה ימים, שנאמר היו נכונים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה (שמות יט טו), ומה כשנגלה עליהם יום א' אסרן מתשמיש המטה שלשה ימים, לעתיד לבא שהשכינה ביניהם אינם אסורין,

3. שבת דף ל עמוד ב

דיתב רבן גמליאל וקא דריש: עתידה אשה שתלד בכל יום, שנאמר +ירמיהו לא+ הרה ויולדת יחדיו. ליגלג עליו אותו תלמיד, אמר: אין כל חדש תחת השמש! אמר לו: בא ואראך דוגמתן בעולם הזה, נפק אחוי ליה תרנגולת.

4. רש"י שם

הרה ויולדת יחדיו - ביום שהרה זה - יולדת ולד אחר, כמו תרנגולת, וכיון שמשמשת בכל יום - נמצאת יולדת בכל יום, דהכי משמע קרא: בכל עת שהיא מתעברת - יולדת, שממהרת לגמור צורת הולד לזמן מועט.

5. אגרא דכלה פ' תזריע

ונ"ל דהנה צער הריון והלידה וטומאתה נמשך מחטא חוה וזוהמת הנחש כנודע עירובין ק: כי קודם החטא עלו למטה שנים וירדו שבעה כנודע ב"ר פכ"ב ב'. וכן לעתיד ב"ב יהיה הרה ויולדת יחדיו שבת ל: כי תופסק זוהמת הנחש וחלאתה ממילא לא יהיה שום טומאה בלידה. וזה שרמזה

התורה אשה כי תזריע ואחר כך וילדה זכר דהיינו שיהיה המשך זמן בין הזריעה והלידה אז וטמאה וכו' מה שאין כן כשיבוא הזמן שתהיה הזריעה והלידה יחדיו אז לא תטמא, כנ"ל מסברתי והשם הטוב יכפר. ובודאי המצוה לא תתבטל רק תהיה באופן אחר ידוע לאלקינו ית"ש.

6. לקוטי הש"ס להאר"י ז"ל מס' שבת

אמו רבי עתידה אשה שתלד בכל יום שנאמר הרה ולדת יחדיו וגו' דע כי בימות המשיח יאבדו הקליפות ולא יהיו הנשמות צריכים אל הבירור כמו בזמן הזה באורך המשך ימי העיבור ולכן א"צ זמן, רק הרה ויולדת יחדיו בו ביום כמו שהי' בתולת הבריאה באדה"ר שעלו למטה שנים וירדו וכו' גם זה מהרב זל"ה

7. תניא אגרות קודש סי' כו

וגם טומאת יולדת צריך לידע כדכתיב הרה ויולדת יחדיו אם תלד אשה בכל יום מביאה אחת אעפ"כ דין איסור טומאתה לא ישתנה ואין להאריך בדבר הפשוט ומפורסם הפכו בכל הש"ס ומדרשים.

8. אגרות קודש חכ"ג ע' רצו

להערתו איך אפ"ל תלד אשה בכל יום כיון שאיסור טומאתה לא ישתנה (אגה"ק סכ"ו) - הרי באווארענט שם על אתר והוסיף "מביאה אחת" (תהי' אח"כ הלידה כמה ימים). ועיין עוד פי' בלקוטי הש"ס להאריז"ל והצ"צ במילואים לתהלים (כ, יו"ד) - ודלא כחדא"ג מהרש"א (שבת ל, ב).